

להפצת תורתו של הגה"ק
רבי הילל פאללאק זצלה"ה
אבדק"ק סאטמר ענגען
בעל ה"קודש הילולים"

פרי קודש הילולים

בס"ד | פרשת תזריע תשפ"ד | גליון מס' 108 | שנה ג'

דברי תורה עפ"י הספה"ק "קודש הילולים"

על ידי גדרים וסייגים בקדושה זוכה לבנים

אִשָּׁה פִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וּגּוֹ' (ויקרא יב, ב).

"להבדיל בין הטמא ובין הטהור" וסמך ליה "אשה כי תזריע וילדה זכר", ע"כ. "זכר" רומז למושל, כמו שנאמר (בראשית ג, טז) "והוא ימשול בך". ויכל הפורש מאשתו סמוך לוסתה", היינו שעושה גדרים וסייגים כדי שלא להיכשל בעבירה ח"ו, אזי "הויין לו בנים זכרים", כלומר שזוכה להיות מושל ביצרו.

במדרש (ויקרא רבה יז, ז), "הה"ד (קהלת יא, ב) "תן חלק לשבעה וגם לשמונה". "תן חלק לשבעה", אלו שבעת ימי נדה. "וגם לשמונה", אלו שמונת ימי מילה. אמר הקב"ה, אם שמרת ימי נדה, אני נותן לך בן ואתה מולו לשמונה ימים, הוי "וביום השמיני ימול בשר ערלתו".

וזה ביאור דברי המדרש, "תן חלק לשבעה אלו שבעת ימי נדה וכו'", שבזכות גדרים וסייגים שעושה כדי להתקדש ולהיטהר, יזכה ללידת בן שימול אותו לשמונת ימי מילה. (ח"א שכד)

האדם צריך לעשות גדרים וסייגים, שעל ידם יוכל לשלוט ולמשול על יצרו ולא יחטא ח"ו. ואפשר לפרש שזוהו הרמז במה שאמר חז"ל (שבועות יח, ב), "כל הפורש מאשתו סמוך לוסתה, הויין לו בנים זכרים. דכתיב (לעיל יא, מז)

מחמת שהמצוות קשורות לעניינים הגשמיים לכן ניתנה התורה לבני אדם ולא למלאכים

אִשָּׁה פִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וּגּוֹ' (ויקרא יב, ב).

להם הקב"ה, כי אם לא תינתן התורה לבני אדם, עם המצוות הקשורות עניינים הגשמיים, אין טעם לבריאת כל העולם הגשמי. כגון לולא האזהרה על מאכלות אסורות, למה נבראו כל המלאכים, וכן בכל המצוות. וזו הסיבה שהקב"ה נתן את התורה לבני אדם ולא למלאכי השרת. וכן משום שרק לבני אדם יש את כח הבחירה, אבל מלאכי השרת אינם בעלי בחירה.

פירש רש"י, "בראשית, כך תורתו נתפרשה אחר תורת בהמה חיה ועוף". ויש לדקדק, מהו הענין שהקדים תורת בהמה חיה ועוף לתורת האדם, הרי גם "תורת בהמה חיה ועוף" היא "תורת האדם" שניתנה לאדם לקיימה, וכל התורה היא הדרכה וציוויים לאדם.

וזהו הענין שתורת האדם נתפרשה רק אחר "תורת בהמה חיה ועוף". היינו, שהתורה ניתנה לאדם ולא למלאכים, מפני "תורת בהמה חיה ועוף", כלומר המצוות שיש בענייני עולם הזה הגשמיים, כמו כשרות המאכלים. והתורה ניתנה רק לאדם יש שייכות לאכילה ושתיה ושאר עניינים גשמיים, ויש לו בחירה לקיים מצוות התורה. (ח"א שכד)

ונראה לפרש, על פי מה שביארנו לעיל פרשת יתרו (ד"ה ומשה עלה) את מאמר חז"ל (שבת פח, ב), כשעלה משה למרום לקבל את התורה, נתקנאו בו המלאכים, ואמרו מה לילוד אשה בנינו. וביארנו, שהמלאכים טענו, איך יתכן שילוד אשה, יצור גשמי יגיע למדרגה גבוהה יותר מהמלאכים הרוחניים. ואמר להם הקב"ה, שזה על ידי קבלת התורה. ועל כן ביקשו המלאכים שיתן להם את התורה, ואז אולי הם יתעלו עוד יותר במדרגות הקדושה. ועל זה השיב

דברי תענוגים

מאת רבינו בנימין וואלף בן רבינו יואל זצ"ל רייכלס אב"ד שאפי, חותנו של רבינו הילל הזקן זצ"ל אב"ד אייבשיץ

זריזין מקדימין למצוות הוא דוקא ביום ולא בלילה

וביום השמיני ימול בשר ערלתו.

הקדמה לזריזים כדאשכחן גבי מילה, ובזריזותיה דאברהם שנאמר וישכם אברהם בבקר, שלא המתין עד הנץ החמה, ומכל מקום בלילה לא הקדים, עכ"ל. ומשמע מפירושו, שכל הענין של "זריזין מקדימין" נאמר רק ביום ולא בלילה.

איתא בגמרא (פסחים ד), ונבדוק בשית - שיבדוקו חמץ בתחילת זמן איסורו, בערב פסח בשש שעות. וכי תימא, זריזין מקדימין למצוות - ולכן מקדימים לבדוק כבר באור לארבעה עשר, נבדוק מצפרא - מבוקר יום י"ד, אבל לא נקדים ללילה. דכתיב 'וביום השמיני ימול בשר ערלתו, ותניא, כל היום כולו כשר למילה, אלא שזריזין מקדימין למצוות, שנאמר וישכם אברהם בבקר. אמר רב נחמן בר יצחק, [הסיבה שבדוקים בלילה היא -] בשעה שבני אדם מצויין בבתיהם, ואור הנר יפה לבדיקה. ופירש רש"י, נבדוק מצפרא - דאיכא

ויש להבין, אם גם זריזות במצוות מילה לומדים מהפסוק וישכם אברהם בבקר, אם כן, מדוע הוצרכו בגמרא להביא את הענין של זריזין מקדימין למצוות מילה, לא היו צריכים להביא אלא את הפסוק וישכם, שהוא המקור של זריזות למצוות.

"...ואולי אם המצא תמצא איזה דברי אגדה אשר ראוי לאמרם בשבילי, אולי אבנה גם אני בעבורכם..."
שם בהקדמה

"וזאת באתי לרשום איזה ליקוטים למען ירוץ הקורא, ולאמר בשבילי איזה דבר בכל שבוע..."
קודש הילולים ח"א עמ' ז'

שאינן זריזות בלילה.

וצריך לומר, שההשכמה שנכתבה בעקידה היתה ודאי כדי להזדרז למצוה, אך יש להסתפק אם הסיבה שלא הזדרזו והשכים עוד לפני הבקר היא מטעם שאין זריזות בלילה, או מטעם שחשש למכשולות בדרך, ולעולם יש זריזות בלילה. אלא שאם כן, היה עדיף שיהיה כתוב 'וישכם' לגבי מילה [-] כגון 'וישכם אברהם בבקר וימל את יצחק בנו בן שמונת ימים', וכד', ואז לא יהיה לנו ספק בכוונת הכתוב, שבוודאי הזריזות מתחילה מיד בהגיע זמן החיוב של כל המצוה. במצות מילה, בבוקר יום השמיני [-] ובלילה עדיין לא חל חיוב המצוה. ובבדיקת חמץ, מיד בלילה, אור לארבעה עשר [-] ומטעם זריזות]. ולעקידה גם היה יוצא אברהם בלילה, אלמלא החשש ממכשולות בדרך.

ומזה שנכתב 'וישכם בבקר' דוקא בעקידה ולא במילה, בא הכתוב ללמדנו, שהסיבה שלא השכים אברהם לפני הבקר [שלמרות שכבר חל עליו החיוב לצאת לדבר מצוה], היא משום שאין ענין של 'זריזות מקדימין' בלילה. ולכן מובא בגמרא גם הענין של זריזות במילה וגם הפסוק 'וישכם אברהם בבקר', כי מכך שהפסוק לא נכתב לגבי מילה אלא בעקידה, משם למדנו שאין ענין של זריזות בלילה. ודוק וקל להבין.

ונראה ליישב בהקדים מה שהקשו התוספות (שם ד"ה שנאמר וישכם; ועיי"ש במהרש"א), שמהפסוק 'וישכם אברהם בבקר' למדו במסכת חולין (דף צא.), שתלמיד חכם לא ייצא יחידי בלילה. ותירצו, שבמסכת חולין הכוונה לפסוק (בראשית יט, כז) 'וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם', שנאמר למחרת הפיכת סדום, ששם לא ייצא אברהם לדבר מצוה, ויחידי היה, וברצונו היה יוצא יותר מוקדם, אלא מכאן שת"ח לא ייצא יחידי בלילה. ואילו הלימוד במסכת פסחים הוא מהפסוק 'וישכם אברהם בבקר' שנאמר בהשכימו לעקידת יצחק, שלא היתה לו מניעה לצאת יחידי בלילה, כי הלך לדבר מצוה ושלוחי מצוה אינן ניזוקין, ועוד שלא היה יחידי, כי שני נעריו היו עמו. והסיבה שלא השכים לפני הבקר, כי יציאתו היתה לדבר מצוה, ואין ענין של 'זריזות מקדימין למצוות' בלילה.

והנה במסכת חולין (שם) כתבו התוס', שישנם שני טעמים מדוע לא לצאת יחידי בלילה. הא', מפני המזיקין. והב' מפני המכשולות והליסטים, עיי"ש. ואם כן יש להקשות, דלגבי היציאה לעקידה, אמנם לא היה שייך החשש מפני המזיקין, אבל אולי הטעם שלא הקדים בלילה הוא מפני המכשולות, ומנין שהפסוק 'וישכם אברהם בבקר' דעקידה בא להשמיע

לעילוי נשמת

הרה"ח יהודא ארי' ב"ר ברוך שטיינמץ ז"ל
נלב"ע ד' ניסן תשפ"א

הרה"ח ר' דוד ב"ר חיים יהודה פרקש ז"ל
נלב"ע ד' ניסן תש"פ

מרת דבורה ב"ר אברהם אבא אופנהיים ע"ה
(חתן רבינו הגה"ק זצ"ל)
נלב"ע ח' ניסן

תנצב"ה

לעילוי נשמת

הרה"ח אליעזר ב"ר יעקב גווירץ ז"ל (בן מרת מרים רחל בת רבינו הגה"ק זי"ע)
נלב"ע ז' ניסן תשכ"ה

היות ולא זכה להניח אחריו זש"ק, נא ללמוד ולהתפלל לעילוי נשמתו.
תנצב"ה

דברי ברכה

מזל טוב לצאצאי רבינו הגה"ק זצ"ל

הרה"ח חנינא צבי פרקש הי"ו
וחתנו הרה"ח אברהם יעקב ליבוביץ הי"ו
לרגל אירוסיו הבן החתן מאיר משה ני"ו
עב"ג הכלה בת הרה"ח משה הופמן ני"ו

הרה"ח ירמיה דושינסקי הי"ו
וחתנו הרה"ח משה יוסף זומר הי"ו
לרגל הולדת הנכד-הבן

יהי רצון שיזכו לרווחת מכל יוצ"ח רב תענוג
ונחת דקדושה לתפארת אבות, הם וכל
משפחתם, ויתקיים בהם במהרה "בגלל אבות
תושיע בנים ותביא גאולה לבני בניהם", אמן.

לכל המעוניין

ניתן להשיג אצלנו את ההגדה
המפוארת שיו"ל אשתקד

הגדה של פסח
"פרי קודש הילולים"

מהדורת "זכרון הלל יחיאל"

מעוטרת בפנינים יקרים, רעיונות ודרושים

מאת כ"ק רבינו הגה"ק
רבי הילל פאללאק צוקללה"ה
מעובד על פי ספרו "קודש הילולים"

מתאים למתנות

לקראת חג הפסח הבעל"ט.

המעוניין יפנה למערכת בכתובת:
Office@Kodesh-Hilulim.com

"עיקר כיבוד אב ואם לעשות רצון אבינו שבשמים כי זה נחשב לאבות
כאילו המה עושים, והעיקר לקבוע עתים בכל יום ויום לתורה..." (שם)

"...מי שזכה להיות לו בנים וחתנים צדיקים וכו' המעשים שלהם יהיו לו
למשען בעולם הבא וכו' ואין לנו חסד גדול מזה..." (קודש הילולים בהקדמה)